

Behörighet som arbetsledare

Läronämndens yttrande över motion 2013:37

I Läronämndens yttrande Ln 1999:3 med anledning av kyrkoordningsförslaget anförts med hänvisning till tidigare yttrande Ln 1997:3:

Enligt Svenska kyrkans bekännelse och lära är det kännetecknande för kyrkan att det finns ett ämbete. Detta behövs för att evangeliet skall förkunnas och sakramenten utdelas så att människor får den rättfärdiggörande tron (Augsburgska bekännelsen, artikel V).

Utformningen av ämbetet kan dock skifta och är i den meningen en ordningsfråga. Men bakom beslutet att även kvinnor får vigas till präster i Svenska kyrkan låg ett ställningstagande i fråga om kyrkans bekännelse och lära, nämligen att det är förenligt med den evangelisk-lutherska bekännelsen att införa en sådan ordning. Det är teologiskt och pastoralt grundläggande att kvinnor och män vigs och tjänstgör som ämbetsbärare.

Olika uppfattningar om utformningen av ämbetet ryms inom Svenska kyrkan. Samtidigt är det klart att Svenska kyrkan har endast en gällande ordning. Till denna hör att kvinnor och män kan och får utföra alla de uppgifter som ligger i uppdraget att vara präst. Vigningslöftet innebär ett löfte att följa denna ordning.

Ordningsfrågan blir en bekännelsefråga, om giltigheten i vigning och sakramentsförvaltning görs beroende av prästens person. Svenska kyrkan godtar i fråga om giltigheten inte två uppfattningar som förenliga med sin bekännelse. Det är därför ur läromässig synpunkt riktigt att endast de personer som bejakar giltigheten i såväl kvinnors som mäns vigning och sakramentsförvaltning får prästvigas. Det innebär att en prästkandidat skall vara beredd att fullt ut tjänstgöra med andra präster i gudstjänster och andra sammanhang.

Svenska kyrkan vill bevara enheten i sin bekännelse och i sitt gudstjänstfirande. Kyrkans enighet på denna vitala punkt är viktig för hennes trovärdighet och mission. Läronämnden vill till dessa slutsatser i tidigare yttranden även framhålla följande. Det som sagts ovan är relevant också för alla präster i tjänst, särskilt för präster i arbetsledande befattningar. För kyrkans enhet är det viktigt att alla ämbetsbärare skall kunna tjänstgöra tillsammans i gudstjänsten och på så sätt manifesteras och få näring för den gemensamma bekännelsen. Det står inte den enskilde ämbetsbäraren fritt att själv välja konsekvenser av sin uppfattning för utövandet av ett uppdrag i kyrkan. Kyrkans gemensamma ordning är överordnad ämbetsbäraren.

Det som Läronämnden här har anfört äger tillämplighet även i de frågor som motionen aktualiserar. Samtidigt vill Läronämnden framhålla att det finns ett behov av en teologisk och pastoral bearbetning av Svenska kyrkans ämbets- och ledningsstruktur med anledning av den organisationsutveckling som pågår. I en

Ln 2013:10y sådan bearbetning är det nödvändigt att analysera hur tillsynen ska ske i en kyrka med en episkopal struktur och att behandla konsekvenserna när arbetsledaren inte är präst eller diakon.

Uppsala den 21 augusti 2013

På Läronämndens vägnar

Anders Wejryd, ordförande

Cristina Grenholm, sekreterare

Närvarande: Ärkebiskop Anders Wejryd, ordförande, biskop Ragnar Persenius, biskop Martin Modéus, biskop Hans-Erik Nordin, biskop Thomas Söderberg, biskop Jan-Olof Johansson, biskop Antje Jackelén, biskop Per Eckerdal, biskop Esbjörn Hagberg, biskop Tuulikki Koivunen Bylund, biskop Hans Stiglund, biskop Sven-Bernhard Fast, biskop Eva Brunne, Anna Karin Hammar, Margarethe Isberg, Karin Johannesson, Fredrik Lindström, Jesper Svartvik och Kristin Zeiler.